FARNÍ VĚSTNÍK Hovězí

Červen 2021

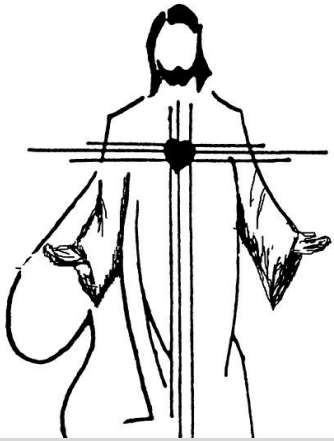

Drazí bratři a sestry,
po delší době se opět setkáváme na stránkách Farního věstníku. Společně jsme prošli obdobím, které nebylo lehké pro nikoho z nás. Řada významných omezení, která nedovolovala setkávání se v rodinách, natož pak mezi věřícími v kostele nebo na faře, významně poznamenala zavedený běh farnosti.
Během této doby jsme také přišli o mnoho blízkých lidí. Především musíme vzpomenout na pana Františka Kováře či pana Josefa Jurčíka, se kterým jsme se včera rozloučili. Ale zůstaňme v naději, kterou nám přislíbil Ježíš.
„V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já“ (Jan 14,2.3).

Vaše redakce

Drahým žákům a studentům blahopřeji k úspěšnému složení všech zkoušek, které na ně byly během studia kladeny. Přeji vám, abyste si po náročném studijním roce o prázdninách odpočinuli a nabrali nových sil. I během dnů volna vzpomeňte prosím na to, že vás Ježíš čeká v domě Božím a těší se na každé setkání s vámi.

Ze srdce všem žehná P. Vlastimil Vaněk

V TOMTO ČÍSLE NALEZNETE

LIST BISKUPŮ

VZPOMÍNKA – MVDr. František Kovář

VZPONÍKA – Josef Jurčík

WEBOVÁ KAMERA

POUŤ UHERSKÁ

KŘÍŽOVÉ CESTY 2021

ČESKÉ ŠVÝCARSKO

1. SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

POZVÁNKY, INFORMACE

LIST BISKUPŮ

Milé sestry, milí bratři v Kristu Ježíši,

díky Bohu se situace, která více než na půl roku zásadním způsobem ochromila běžný život naší společnosti, postupně, pomalu, ale nadějně vrací k normálu. Byla to pro nás všechny zkouška víry, důvěry v Pána, ale také příležitost k přehodnocení životních priorit, každodenní rutiny a obrovská šance využít všechny ty dary, které byly doposud skryty. Pro mnohé z nás to byla doba, kdy jsme si z lidského hlediska sáhli na dno, kdy onemocnělo a zemřelo nemálo našich blízkých a přátel.

Jsme vděční a děkujeme všem těm, kteří se jakkoli podíleli na tom, že naši bližní měli potřebnou lékařskou, ošetřovatelskou i duchovní péči. Jsme rádi, že i Církev zde přiložila ruku k dílu, což není nic navíc, protože služba Bohu a služba člověku je do ní vepsána samotným Zakladatelem.

Nyní, jak se zdá, svítá na lepší časy, a je na místě opatrný optimismus.
K němu také patří návrat k bohoslužbám v jejich normální podobě. Technické prostředky byly v době, kdy pandemie doléhala plnou silou, důležitým nástrojem, jak zachovat alespoň něco a nějakým způsobem z toho, co činí Církev Církví, totiž „ecclesia“ – shromáždění. Avšak je potřeba mít stále na mysli, že skutečné fyzické shromáždění při bohoslužbě je nenahraditelné. Proto si Vás dovolujeme povzbudit, abyste se postupně vraceli do kostelů, pochopitelně při zachování příslušných hygienických opatření a s potřebnou mírou opatrnosti. Sledování mše svaté v televizi a na sociálních sítích nechť je nadále k dispozici nemocným a těm, kteří do kostela nemohou. Je však načase, abychom si my ostatní opět připomněli, že svěcení svátečního dne je jedním z přikázání Desatera a že ke svátečnímu dni patří i účast na bohoslužbě. Je rovněž na místě, abychom projevili Bohu vděčnost za překonání této vlny pandemie a přicházeli do kostela poděkovat trvale a pravidelně s ještě větší horlivostí než dříve. Radostnou zprávou je, že můžeme opět chválit Pána i zpěvem. Na setkání kolem Kristova oltáře se těší a ze srdce žehnají Biskupové Čech, Moravy a Slezska

MVDr. František Kovář

*** 2. 1. 1935, † 4. 1. 2021**

Dne 4. 1. 2021 nás opustil milovaný spolubratr v Kristu p. František Kovář. Pan doktor – jak mu u nás téměř každý říkal – byl člověk, který vzešel z našeho krásného valašského kraje, a do konce života mu zůstal věrný. V našich srdcích a vzpomínkách zůstane navždy jako skromný, moudrý a mimořádně pokorný člověk, kterému služba bližnímu i Bohu byla náplní života. Byl členem mnoha společenství a ve všech zanechal svoji nesmazatelnou stopu. Jsme mu velmi vděční za to, že kostelnickou funkci bral velmi zodpovědně a dělal ji s nadšením sobě vlastní.

Jako zakladateli Farního věstníku mu chceme touto cestou vyjádřit velké poděkování za to, co pomohl vytvořit pro naše farní společenství. Jsme hrdí na to, že můžeme v tomto jeho díle pokračovat, a vynasnažíme se, aby i v budoucnu přinášelo radost a obohacení našeho farního života.

Pan doktor nikdy nešetřil historkami ze svého bohatého osobního i profesního života. Rádi bychom se s vámi podělili i o tu poslední, kterou jsme od něj slyšeli, a která nám dlouho zůstane uchována v srdci.

Pane doktore, děkujeme!

FARÁŘOVA KOČKA

Těsně před vánoci jsem jel večer s našima holkama na dědinu, obhlédnout světelnou výzdobu hovězského náměstíčka.
Během naší procházky obdivujeme krásná světýlka umístěná na sloupech veřejného osvětlení i na smrčku před Obecním úřadem. Najednou spatřujeme u sv. Jana kočku, kterak se proplétá mezi kovovými příčkami plotku, ohrazující sochu světce. Holky si ji běží pohladit, ale kočička tak nějak nemá pro jejich láskyplný vztah pochopení a před rozjařenými dětmi raději utíká směr fara. Chvíli uvažujeme, jestli ji budeme na potemnělý dvorek fary pronásledovat, ale vzhledem k její rychlosti jakou sprintovala, jsme tuto myšlenku zavrhli, a začali se raději věnovat zkoumání ozdob visících na malých stromečcích, které kolem sochy připravily děti z Mateřské školky. Obohacení třpytivou krásou adventní výzdoby se rozhlížím po okolí, co bych ještě holkám ukázal, a oko mi padá na budovu pálenice, ve které se pořád svítí.
„Holky, jdeme se podívat do pálenice“, zavelím, a s mírnými protesty a brbláním, že Santa Claus u Štefků by byl lepší, mne pomalu následují.
Otevírám boční dveře do vytopené místnosti. Do nosu mne praští typicky lahodná vůně zpracovávaného kvasu. Míříme k malým železným schodkům. Z vyvýšeného místa nad nimi máme přehled, co se v pálenici děje.
Za úředním stolkem stojí Michal Kovář a vede družný hovor se šťastným zahrádkářem, který zaslíbeně hledí do teploměru na ústí chladícího zařízení a vypadá velmi spokojeně. Pod schody sedí na stoličce pan doktor a doplňuje Michala v odborném hodnocení výsledného produktu vytékajícího z kohoutku.
„Dobrý večer“, zdravíme všichni najednou.
„Zdenku vitaj“ zazní odpověď pana doktora. „Co sa tu tak večer potlúkáte?“, ptá se s jeho typicky šibalským úsměvem.

„Ale“, odpovídám vesele, „naháňáme na dědině farářovu kočku, a nemožem ju chytit“.
„Och, to není farářova kočka, on ju enom živí“, dostávám od pana doktora upřesňující informaci, o jaké to zvíře jsme vlastně jevili zájem.
„Kočku choval P. Pluhař, a měl ji celkem dlouho. Šak si s ňů užil. Kočka byla zvyklá chodit vedle do hospody, kde vždycky něco dobrého dostala. Někdy trochu mléka, ale většinou dostala i nažrat teho, co zostalo v kuchyni. A tak měl P. Pluhař o starost méně, o živobytí měla postarané. Ale dlužný v hospodě nezostal. Každý měsíc tam zašel na pivo a zdůvodňoval to tím, že ide zaplatit dluh, který tu jeho kočka nadělala“, vypráví nám pan doktor se smíchem.
„Zdenku, dáš si štamprlu?“
„Pane Kovář, nedám. Jsem tady autem“, odpovídám trochu smutně, protože chuť jsem na ni měl. Kdybych věděl, že to bude poslední štamprle, kterou s panem doktorem vypiju, neváhal bych nad pozváním ani vteřinu.
Holky to ale v pálenici moc nebaví a je jim horko. Rychle se tedy se všemi loučíme a míříme zpátky ven do adventního večera.
Odcházím z tohoto místa obohacen o další a také poslední historku ze života výjimečného člověka, pana Františka Kováře.
Dodnes děkuji Duchu Svatému za to, že mně dopřál toto poslední milé setkání.

Zdeněk Bilík

Josef Jurčík

* 20. 2. 1953, † 10. 6. 2021

V těchto dnech nás navždy opustil p. Josef Jurčík. S velikým vděkem vzpomínáme na jeho kostelnickou a ministrantskou službu, kterou pilně a svědomitě vykonával v naší farnosti po mnoho let. V naší farnosti zastával také funkci akolyty, tedy toho, kdo může pomáhat jako mimořádný přisluhovatel s podáváním Nejsvětejší svátosti oltářní (svatého přijímání). Může být též pověřen vystavováním svátosti oltářní při adoraci, či může čistit bohoslužebné nádoby při mši svaté. Je potřeba připomenout, že se této funkce účastnil vždy s ochotou a pečlivostí jeho vlastní. Nutno podotknout, že tuto službu vykonával až do samotného konce svého aktivního života.

Osobně vzpomínám na jeho vstřícnou a přátelskou povahu. Pokaždé, když jsem přišel do sakristie, viděl jsem ho v bílé rochetě jak debatuje s ministranty, nebo připravuje vše potřebné ke slavení mše svaté. Takto si jej budu také navždy pamatovat.

A také ještě jedna osobní vzpomínka. Vždycky, když se připravovalo nové číslo Farního věstníku, ptal se mne: „Kdy vyjdeš?“. Tuto otázku mi položil i při jednom z našich posledních setkání a směřovala k tomuto číslu, protože bylo dlouho odkládané. Je mi moc líto, že se ho již nedočkal…

„Tak pane Jurčíku, vycházíme právě nyní!“

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem, kteří se modlili za uzdravení pana Jurčíka a jeho návrat mezi nás. Pán však rozhodl jinak a věříme, že jeho obětavá služba Bohu a farnímu společenství bude v Nebeském království odměněna. Neboť jak je psáno v Písmu:

Jeho Pán mu odpověděl: „Správně služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým, vejdi a raduj se u svého pána“. **Mt 25:21**

Pane Jurčíku, děkujeme!

WEBOVÁ KAMERA

Moderní technologie zasahují stále více do našeho života. S nástupem a rozšířením koronavirové pandemie se tako skutečnost v našich životech ještě více umocnila. Děti byly nuceny opustit školní lavice a zůstat u počítačů na distanční výuce. Stejně tak, jako jejich rodiče, kteří v mnoha případech skončili na home officech a museli využívat technologické výdobytky naší doby k tomu, aby odváděli dále svoji práci a omezili svůj osobní kontakt s kolegy v práci.

Tato situace se promítla také do života většiny farních společenství u nás. Mnoho farností rychle zareagovalo a začalo vysílat mše přes webová rozhraní tak, aby se věřící mohli alespoň tímto způsobem účastnit mše svaté. Také naše farnost se k tomuto kroku přidala a díky podpoře společnosti HovNet zajistila pro své farníky online vysílání mší svatých.

Webová kamera je umístěna pod kůrem a zabírá celou východní část kostela, tzn. presbytář a část předních lavic. Kamera je nastavena tak, že po jejím zapnutí v sakristii začne vysílat obraz a zvuk z kostela na webové rozhraní přes aplikaci Youtube. Na této aplikaci má naše farnost založen svůj účet a v seznamu playlistů je možné nalézt aktuálně plánované, či vysílané mše svaté. Odkaz na zmiňovaný playlist můžete získat na našich webových stránkách www.farnosthovezi.cz, kde stačí kliknout na uvedený odkaz. Mše svaté jsou vysílány v přímém přenosu a po jejím ukončení nejsou záznamy dále zveřejňovány. Je to kvůli tomu, že průběh mše svaté je jedinečný a zpětné nahlížení již neumožňuje přímé spojení s proměněným Kristem v rámci dispense, kterou nám církev udělovala během pandemie.

Webová kamera byla v době, kdy byly představiteli naší církve uděleny výjimky pro návštěvu kostela a sdílení mše svaté, v provozu každý den, kdy se konala mše svatá. Nyní, kdy se již můžeme scházet v chrámu Božím a účastnit se osobně mše svaté, je tato možnost omezena pouze na nedělí ranní mši svatou. Kamera bude také pouštěna při význačných svátcích a

událostech, které budou v kostele slaveny. Nedělní mše svaté jsou pak ke zhlédnutí především pro ty, kteří se ze zdravotních důvodů nemohou účastnit mše svaté osobně. U všech ostatních je předepsáno min. v neděli kostel navštívit a setkat se osobně s naším Pánem.

Samotnou dodávku a instalaci webové kamery si vzali na starosti odborníci v oboru informačních technologií, p. Marcel Koňařík a p. Petr Mikeš. Je nutno zdůraznit, že instalace a naprogramování webové kamery není jednoduchá záležitost, nemluvě o jejím napárování s technologickým zařízením kostela. Proto jste také mohli zachytit počáteční potíže se zvukem, které způsoboval špatně fungující zesilovač umístěný v sakristii. Postupem času však byly různé mouchy vychytány a také panoramatické vysílání v 360° rozsahu by se již dnes nemělo opakovat.

Věříme, že toto zařízení bude nadále sloužit všem, kteří jej budou potřebovat využít, a pomůže k šíření dobré zprávy o našem Pánu Ježíši Kristu mezi ty, kteří na něj čekají.

POUŤ UHERSKÁ

V sobotu 29. května se po roční pauze zapříčiněné pandemií nemoci COVID-19, ale také kompletní rekonstrukcí, konala tradiční pouť ke zvoničce Nejsvětější Trojice v Uherské. Pouť byla spojená s žehnáním právě nově zrekonstruované zvoničky. Na tuto slavnost přijal pozvání pomocný biskup olomoucké arcidiecéze Mons. Josef Nuzík.

Setkání poutníků bylo naplánováno na sobotu, den přes svátkem Nejsvětější Trojice. Termín byl přizpůsoben návštěvě pana biskupa a jeho volnému kalendáři.

Vzhledem ke stávajícím vládním nařízením bylo nutno dodržet a připravit pouť tak, abychom vyhověli všem požadavkům, které byly ze strany státní moci vyžadovány. Omezen byl především volný program po mši svaté, který vždy zahrnoval tradiční posezení, pohoštění a setkání se ostatními farníky. Aby však lidé neodcházeli z tak významné události ochuzeni o nějakou tu dobrotu, byly pro ně připraveny vynikající koláčky zabalené na cestu domů.

Jak již bylo zmíněno, zvonička prošla během loňského a letošního roku kompletní rekonstrukcí. Dřevo, ze které byla původně postavena napadla dřevomorka a hrozilo, že dojde k destrukci nosných částí zvoničky, která by způsobila její pád a zároveň nenávratné poškození vzácných vitrážových oken umístěných v horní části stavby.

Stavbu v podstatě nové zvoničky dostal na starosti p. Jakub Orság z Nového Hrozenkova, který prokázal své kvality již při rekonstrukci lavic a dveří v našem kostele. Ke svěřenému projektu přistoupil velmi zodpovědně. Dřevo, které muselo být na stavbu použito, vytěžil a připravil přesně ve stanovený čas tak, aby vydrželo na stavbě co nejdéle. Nosné sloupy zvoničky nakonec opatřil měděným oplechováním, které opět zvýší trvanlivost dřeva ve venkovním prostředí. Celou stavbu pojal opravdu velmi zodpovědně a především tak, aby co nejvíce kopírovala originál a odkaz, který nám zde zachoval P. Josef Trtík,

kterému vděčíme za to, že se můžeme na tomto krásném místě každoročně setkávat.Samotný průběh stavby jsme dokumentovali na fotografiích, které jsou ke shlédnutí na facebookových stránkách naší farnosti.

Pouť začala za hojné návštěvy věřících tradiční modlitbou Svatého růžence. Po ní následovala mše svatá, kterou celebroval právě Mons. Josef Nuzík. Z ostatních kněží byli přítomni P. Vlastimil Vaněk, P. František Král, P. Ján Rušin, P. Petr Martinka a jáhen Karel Kocourek. Mše svatá začala za plného slunečního svitu, ale při čtení evangelia se zatáhlo a přišel déšť. Jak pan biskup s úsměvem podotknul „ještě nikdy jsem nekázal v takovém lijáku pod deštníkem….“. Následovalo samotné požehnání zvoničky a mše svatá za vydatného deště pokračovala. Při přijímání pak již déšť ustával a na závěrečné požehnání opět vykouklo sluníčko. Po mši svaté si vzal slovo otec Vlastimil a poděkoval všem, kteří nějakým způsobem přispěli ke stavbě a opravě tohoto poutního místa. Vyzdvižen byl především velký podíl finanční účasti obce Huslenky, za kterou přijala poděkování paní místo starostka Lucie Strbačková. Za přispění obce Hovězí převzal poděkování člen zastupitelstva obce pan Antonín Putala. Velkému poděkování neunikl ani pan Orság, který stavbu realizoval. Kyticí a darem bylo vyjádřeno poděkování paní Mgr. Daně Malkové, díky které přešla zvonička do správy farnosti Hovězí a osobně se také angažuje při každé pouti, která se zde pořádá. Osobní poděkování všem vyjádřil jaké Mons. Josef Nuzík, který také vzpomněl na tento krásný valašský kraj a ocenil pevnost a statečnost zdejšího lidu jak v osobním životě, tak ve víře, kterou dokáží naplňovat i přes mnohá strádání, která jim život přinášel a přináší.

My bychom rádi poděkovali otci Vlastimilu Vaňkovi, za jeho angažovanost v tomto projektu. Díky němu se podařilo celé dílo úspěšně dokončit a zachovat tak odkaz místního rodáka P. Josefa Trtíka, který svým životem a službou naplňoval vždy Boží vůli a byl a je příkladem pro mnoho dalších knězů a služebníků Božích.

Pán Bůh zaplať!

KŘÍŽOVÉ CESTY 2021

K nedělím doby postní vždy neodmyslitelně patřily křížové cesty, při kterých si církev u čtrnácti zastavení připomíná Kristovo utrpení a kterých jsme se po loňské pauze, byť v omezeném počtu, letos mohli opět zúčastnit.
Tyto modlitby křížové cesty nás vybízejí k tomu, abychom se zvláště v postní době zamýšleli nad tím, jaký význam mělo Kristovo utrpení v dějinách spásy. Zároveň nám mohou být i posilou a povzbuzením při přijímání našich každodenních křížů a pádů. Když si uvědomíme, jak ze zdánlivé absolutní beznaděje a drtivé prohry, kdy už se zdá, že je úplně po všem a svět se hroutí, Bůh během tří dnů dokáže udělat své absolutní vítězství. Vykoupí všechny své děti z otroctví hříchu a nabídne svou ruku nám všem bez ohledu na to, jak vypadáme, jací jsme nebo co jsme kdy v životě způsobili.
Proto je dobré si celou tuto cestu, nebo i „jen“ jednotlivá zastavení připomínat nejen v době postní, ale pokaždé, když se nám zdá, že jsme v bezvýchodné situaci, když neustále padáme, všichni se k nám otočili zády a svět se nám hroutí pod nohama. Najednou si pak uvědomíme, že není vše tak černé jak se na první pohled zdá a získáme mnohdy tolik potřebnou naději.
Na závěr bych rád vyjádřil poděkování všem, kteří si pro křížové cesty k jednotlivým zastavením připravili zamyšlení a nabídli tak zase jiný úhel pohledu na události této Kristovy pouti a všem, kteří zajišťovali průběh těchto pobožností.

O. Mikeš

ČESKÉ ŠVÝCARSKO

Po roce odmlky mohli vyrazit žáci 9. třídy s otcem Vlastimilem na tradiční vícedenní výlet. V letošním roce navštívili nádhernou oblast České republiky – České Švýcarsko. Na stránkách FV vám přinášíme fotografie z míst, které společně navštívili.

Pravčická brána

Plavba lodí Edmundova soutěska

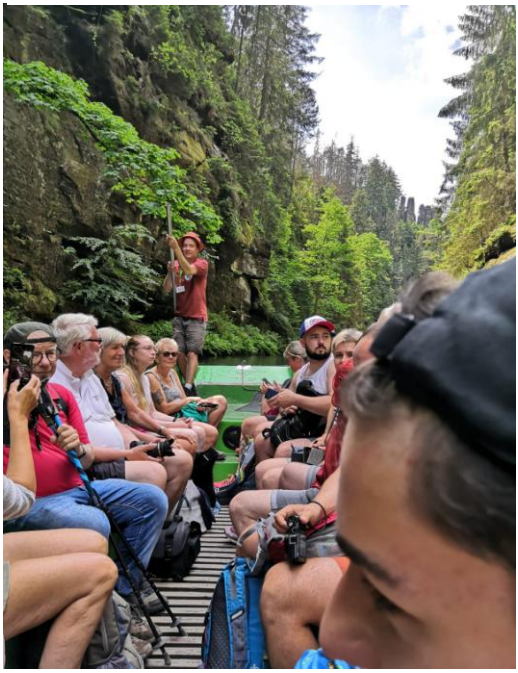

Vyhlídka Jetřichovice

Mariina vyhlídka

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

27. června v 10.00 přistoupí 9 dětí z naší farnosti k prvnímu svatému přijímání. Dětem přejeme, aby jejich první zkušenost s přijetím Pána Ježíše podnítila jejich touhu pokračovat v cestě, kterou jim Ježíš ukazuje v evangeliu. V modlitbách jim také vyprošujeme pomoc Panny Marie, maminky, kterou mají vyobrazenu na tablu. Připojujeme se také k modlitbě sv. Faustyny, kterou si děti zvolily pro svoji cestu:

„Ó věčná Lásko, Ježíši, jenž ses uzavřel do této hostie a skrýváš Božský majestát a schováváš i krásu tvou. Děláš to proto, aby ses celý mohl dát duši mé. Abys ji nepolekal velikostí svou.“

Milí farníci.
Fatimský apoštolát v Koclířově nás vybídl k darování nepoužívaných růženců v našich rodinách pro lidi z chudých částí světa, kteří by se jej rádi modlili, ale nemají ho. Sbírka proběhla minulý týden a já jsem ráda, že jsem mohla odevzdat 50 růženců k odeslání potřebným. Jistě tím potěšíme nejen všechny, kteří růženec dostanou ale i P.Marii, Královnu posvátného růžence.
Růžence budou odeslány do centra Fatimského apoštolátu v Koclířově, kde budou nějakou dobu vystaveny a poté odeslány do ciziny.

Velké díky. Eliška Valíčková

ZAPISOVÁNÍ ÚMYSLŮ MŠÍ SVATÝCH NA DRUHÉ POLOLETÍ 2021

bude probíhat na faře v tyto dny:

v pondělí 21.6. od 19:10 hod. – 20:30 hod.
ve středu 23.6. od 9:00 hod. – 9:45 hod.
ve čtvrtek 25.6. od 19:15 hod. – 20:00 hod.

Přijďte si vaše úmysly mší svatých zapsat osobně, nebo někoho tím pověřte ze svých známých!!
Oznamte to i těm, kteří z důvodu nemoci tady nemohou být, a umožněte jim, aby i oni měli možnost si zapsat mše svaté tím, že jim je necháte zapsat. V případě, kdy nebude moci být odsloužena mše svatá v termínu s vámi domluveném, bude odsloužena v co nejkratším možném náhradním termínu.
Případné změny jsou vždy výrazně napsány na Pořadu bohoslužeb ve vývěsce

Své případné příspěvky, náměty, připomínky, můžete zasílat na emailovou adresu Farního věstníku Hovězí – fvh@email.cz.

Za všechnu pomoc s přípravou Farního věstníku mnohokráte děkujeme!